

پیشانی عالمی

قدمی با هزار حسنه

زیارت با پای پیاده برای ما اهالی مشهد هم می تواند معنا پیدا کند. در بسیاری از روایات به این امر توصیه شده است و خوبی اش این است که می توان از هر مسیر و با هر میزانی که در توانایی زائر است، به آن همت کرد. فرقی نمی کند خانه ما کجا باشد، از شهرستانی مجاور یا شهری دور یا از خیابانی در همین مشهد، می توانیم نیت زیارت کنیم و پا در مسیر آن بگذاریم. دلیل انتخاب و نیت هر فرد برای زیارت متفاوت است، اما آنچه مشخص است، ثواب دوچندان این زیارت ها با پای پیاده است. در کتاب «مفاتیح الجنان» شیخ عباس قمی وقتی به دعای کمیل امیرالمؤمنین^(ع) می رسمیم، در فرازی از آن می خوانیم: «ای کاش می دانستم ای سرورم وای معبودم وای آقایم! آیا آتش قهر و غضب را مسلط می کنی بر چهره هایی که در پیشگاه عظمت درحال سجده به خاک افتاده اند... و بر اعضا و جوارحی که مشتاقانه به مکان های عبادت می شتابند؟» بی تردید طلب آموزش و دوری جستن از آتش دوزخ، خواسته همه افرادی است که به دنیای پسین اعتقاد دارند. امر زیارت درکنار دیگر امور عبادی، از اهمیت زیادی برخوردار است، نه تنها به عنوان آثاری که برای ما دینی دارد، بلکه از نظر نقشی که در مناسک دینی در بزرگداشت ائمه و اهل بیت^(ع) ایفا می کند. از ابوصامت نقل شده است که امام صادق^(ع) فرمودند: «مَنْ أَتَى الْحُسَيْنَ^(ع) مَائِيَّاً كَتَبَ... لَهُ بِكُلِّ خَطْوَةٍ أَلْفَ حَسَنَةٍ وَمَعَائِنَهُ أَلْفَ سَيِّئَةٍ وَرَفَعَ لَهُ أَلْفَ دَرَجَةٍ فَإِذَا أَتَيْتَ الْفُرَاتَ فَاتَّقِمْسَلْ وَ عَلِقْ ثَغْلِيكَ وَ امْشِ مَشْيَ الْعَبْدِ الذَّالِيلِ فَإِذَا أَتَيْتَ بَابَ الْخَيْرِ فَكَبِّرْ!... اَرْتِعَا، هرکه پیاده به زیارت قبر حسین^(ع) برود، خداوند برای هر قدمی، هزار حسنه برایش نوشته، هزار گناه از او پاک می کند و رتبه اش هزار درجه بالا می رود. پس هرگاه به فرات رسیدی، غسل کن و کفش هایت را درآور و پابرهنه راه برو، مانند عبد ذلیل راه برو. پس وقتی به درب حرم رسیدی، چهار بار تکبیر بگو و کمی راه برو و دوباره چهار بار تکبیر بگو».

ذکر این آداب نه تنها برای کسب حداکثری فضیلت و ثواب زیارت است، بلکه نشان دهنده آن است که هر فردی به عنوان مسلمان، وظیفه ای اجتماعی نیز بر دوش دارد. زیارت، تنها امری برای رشد فردی و گره گشایی از مشکلات شخصی ما نیست، هرچند که این موضوع را هم شامل می شود، به خصوص در زیارت حضرت رضا^(ع) به عنوان امامی که در کتبه شان، رضایت و خشنودی نهفته است. این برکت برای ما وجود دارد که با زیارت ایشان، حس شکر و رضا در ما ایجاد شود.

در صفحه ۲۸۰ از جلد ۲۷ کتاب بحارالانوار علامه مجلسی نیز روایتی از همسفر شدن شخصی به نام صفوان جمال با امام صادق^(ع) آمده است که می گوید: «در سفری به همراه امام صادق^(ع) وارد کوفه شدیم. حضرت فرمودند: «ای صفوان! بگو کاروان بایستند، اینجا قبر جدم امیرمؤمنان^(ع) است.» شتر حضرت را خوابانیدم. ایشان پایین آمدند و غسل کردند و لباس هایشان را عوض کردند. پس کفش های خود را قبل از حرکت از پای درآوردند و به من فرمودند: «هرآنچه انجام می دهم، تو نیز تکرار کن». پس به طرف تپه های سفید رنگی حرکت کردند و به من فرمودند: «قَطِرْ خُطَاکَ وَ اتَّقِ ذَنْکَ نَحْوِ الْأَرْضِ فَأَنْتَ يَكْتُبُ لَكَ بِكُلِّ خَطْوَةٍ مِائَةُ أَلْفِ حَسَنَةٍ وَ تَمِصُ عَنكَ مِائَةَ أَلْفِ سَيِّئَةٍ وَ تُرْفَعُ لَكَ مِائَةُ أَلْفِ دَرَجَةٍ وَ تُقْضَى لَكَ مِائَةُ أَلْفِ حَاجَةٍ وَ يَكْتُبُ لَكَ ثَوَابُ كُلِّ صَدِيقٍ وَ شَهِيدٍ مِائَةُ أُوقِيَّةٍ ثُمَّ مَشَى وَ مَشَيْتُ مَعَهُ وَ عَلَيْنَا السَّكِينَةُ وَالْوَقَارُ...، قدم هایت را کوتاه بردار و سرت را پایین بینداز، به درستی که با هر قدم، ۱۰۰ هزار حسنه برایت نوشته می شود و ۱۰۰ هزار گناه پاک می شود و رتبه ات ۱۰۰ هزار درجه بالا می رود و ثواب بر صدیق و شهیدی که کشته شده یا از دنیا رفته است، برایت نوشته می شود.» سپس حضرت پیاده حرکت کردند و من نیز پیاده حرکت کردم و آرامش سنگینی بر ما حاکم بود». در این آخر هفته از هر جایی که ایستاده اید، می توانید نیت زیارت کنید. به سمت مضجع شریف حضرت بچرخید و از راه دور با تواضع و حالت فروتنی به ایشان سلام بدهید و به نیت زیارت، چند قدم به سویشان بردارید که زیارت از راه دور ما هم آن شاء... پذیرفته درگاه رحمت می شود.

فراخوان نخستین جشنواره ملی تئاتر شبستان

به گزارش شهرآر،به نقل ازشبستان، ستادهماهنگی کانون های فرهنگی هنری مساجد کشور با هدف احیای نقش واقعی فرهنگی و تبلیغی مساجد، فراخوان نخستین جشنواره ملی تئاتر شبستان را منتشر کرد. این جشنواره در پنج محور اصلی شامل «قصص قرآن»، «حادیت، روایات و آموزه های اخلاقی»، «نماز، جوان و جامعه»، «دین، تکنولوژی و دنیای امروز» و «ایثار و مقاومت» برگزار می شود.

بخش های اصلی جشنواره عبارتند از:بخش عمومی، کودک و نوجوان، تئاتر کاغذی، تئاتر خلاق و بخش مهر که ویژه بانوان است و موضوعات مؤکد جشنواره نیز حول محور «توجه جدی به میراث گران قدر دینی و ملی کشور»، «تولید آثار نمایشی مبتنی بر ویژگی های دینی، فرهنگی، اقلیمی و بومی»، «تلاش برای شناساندن چهره واقعی فرهنگ ایران اسلامی به سایر فرهنگ ها»، «انعکاس ارزش های متعالی تاریخ انقلاب اسلامی و دفاع مقدس» و موضوع مسجد و نسبت آن با «عدالت و فسادستیزی»، «هویت ایرانی و اسلامی»، «اقتصاد و کارآفرینی»، «مسئولیت پذیری اجتماعی»، «خانواده محوری و سبک زندگی (امید و نشاط اجتماعی)»، «اخلاق و معنویت»، «ایثار، شهادت و مقاومت» تعریف شده است.

برپایه اعلام دبیرخانه جشنواره، نمایشنامه هایی که براساس فعالیت و تجربه های کانون های فرهنگی هنری مساجد تهیه و اجرا شوند، به صورت ویژه بررسی می شوند. آخرین مهلت ثبت نام و ارسال نمایشنامه تا ۱۳۹۵ آذر و آخرین مهلت بازگذاری نسخه تصویری نمایش ها برای بازبینی، تا ۱۳۹۰ دی تعیین شده است و اختتامیه جشنواره، اسفند ۱۴۰۲ برگزار می شود.

اجرای فصل سوم از طرح «هیئت خبرنگار»

به گزارش شهرآر، هم زمان با فرارسیدن ایام شهادت حضرت زهرا^(س) و برپایی مجالس عزاداری فاطمیه، سازمان هیئت و تشکل های دینی، سومین فصل طرح «هیئت خبرنگار» را با هدف روایت اقدامات و برنامه های هیئت ها در ایام فاطمیه به خصوص هیئت های کوچک با موضوع نقش زنان در تقویت پیوندهای اجتماعی و جهاد تبیین و نشر خوبی ها برگزار می کند.

در این طرح، علاقه مندان می توانند به مثابه یک خبرنگار، حس و حال هیئت خود را در قالب متن، صوت، تصویر، فیلم و... اطلاع رسانی کنند. روایت حضور ده هفتادگی ها و ده هشتادی هادرجالس فاطمیه و فضای حسینیه کودک، معرفی و تقدیر از مادران شهیدار، بستر هیئت و روایت فعالیت زنان موفق، جزو سوره های پیشنهاد شده برای روایتگری به هیئت خبرنگاران است.
راویان برتر هیئت ها در فاطمیه، از کمک هزینه سفر عتبات و هدایای نقدی برخوردار خواهند شد. روایت های برگزیده این طرح، بناست در تلویزیون و رسانه های معتبر کشور بازنشر داده شود.

علاقه مندان برای شرکت در این طرح، کافی است عدد ده را به سامانه ۰۶۱۵۴۱۰۰ ارسال کنند. مهلت ارسال آثار، در طرح، تا دهم دی ماه است.

جمع آوری ایده های نو برای نمایشگاه بین المللی قرآن

به گزارش شهرآر به نقل از مهر، معاونت قرآن وعترت و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با هدف جمع آوری ایده های نو و بهره برداری از پیشنهادها و دیدگاه های کارشناسان در حوزه برگزاری نمایشگاه قرآن کریم و با موضوع تغییر رویکرد برگزاری نمایشگاه و پرهیز از تکرار فعالیت های انجام شده در ادوار گذشته، اقدام به انتشار فراخوان کرده است. براساس این فراخوان، صاحبان ایده در سراسر کشور می توانند در بازه زمانی ۱۵ آذر تا ۱۵ دی اسمال، با مراجعه به سایت نمایشگاه بین المللی قرآن کریم، برای ثبت ایده خود اقدام کنند.

ایده ها براساس نوآورانه بودن، میزان امکان پذیری اجرا و تأثیر بر روند اجرایی نمایشگاه، ارزیابی می شوند. به برگزیدگان علاوه بر امکان اجرای ایده هایشان در نمایشگاه، جوایز ارزنده ای اهدا خواهد شد.

شهر خبر

ضرورت و ثمرات بسیار محاسبه نفس و ایجاد فرصتی برای آن

به حساب خودت برسی!

اعتقاد به معاد، اعتقاد به حسابرسی است

در قرآن کریم به این حقیقت اشاره شده است که عذاب قیامت به دلیل فراموشی روز حساب است، همان فراموشی ای که موجب می شود انسان مرتکب کارهایی شود که در نهایت، عذاب ابدی را به دنبال دارد، آن چنان که در آیه ۲۶ سوره ص می خوانیم: «ای داوود! ما تو را در روی زمین مقام خلافت دادیم، پس میان خلق خدا به حق حکم کن و هرگز هوای نفس را پیروی نکن که تو را از راه خدا گمراه سازد و آنان که از راه خدا گمراه شوند، چون روز حساب و قیامت را فراموش کرده اند، به عذاب سخت، عذاب خواهند شد». این عذاب برای کسانی است که روز حساب را از یاد برده اند، هر چند ممکن است به آن اعتقاد نیز داشته باشند، اما این اعتقاد کم رنگ است. زنده نیست و بر اعمالشان تأثیر نمی گذارد. قرآن کریم، داستان دو برادر را نقل می کند که یکی از آن ها بی بندوبار بود و در اموالش حساب و کتابی نداشت. برادر دیگر هر قدر به او سفارش می کرد که مراقب اعمال و کردار خود باشد، می گفت: «و نیز گمان نمی کنم که روز قیامتی به پا شود و اگر (به فرض هم خدا و قیامتی باشد و) من به سوی خدای خود بازگردم البته (در آن جهان نیز) از این باغ دنیا، منزلی بهتر خواهم یافت». آیه ۳۶ سوره کهف). مقصود قرآن از نقل این داستان، این است که بگوید چنین اعتقادی به معاد فایده ندارد؛ زیرا رکن اساسی اعتقاد به معاد، اعتقاد به حساب است. لازمه چنین اعتقادی، توجه به عاقبت کار در همین دنیاست. پیامبر اکرم^(ص) در روایتی می فرمایند: «پیش از آنکه به حساب شمارسند، خود را محاسبه کنید» (محاسبه النفس، جلد یک، صفحه ۱۳). اگر چنین باوری در انسان وجود داشته باشد که روزی به همه اعمالش رسیدگی می شود و مطابق آن ها دقیقاً پاداش یا کفر داده می شود، به فکر محاسبه نفس خود می افتد و از خود حساب می کشد.

محاسبه درست، باید به استغفار و شکر، منتهی شود

حجت الاسلام والمسلمین میربایقری در یک سخنرانی چنین گفته است: «مراقبه و محاسبه دو نوع است. یک نوع آن، عمومی و همیشگی است که از حضرت موسی بن جعفر^(ع) نقل شده است: «لَيْسَ مِمَّا مَنَ لَمْ يَحَاسِبْ نَفْسَهُ فِي كُلِّ يَوْمٍ فَإِنَّ عَمَلَهُ خَسَنًا أَوْ شَرًّا... وَإِنْ عَمِلَ سَيِّئًا اسْتَغْفَرَ... مِنْهُ وَتَابَ إِلَيْهِ» [الکافی (ط - الإسلامیه)، ج ۲، ص ۴۵۳]. «از ما نیست فردی که هر روز به حساب نفس خود رسیدگی نکند. اگر کار خوبی کرده باشد، از خداوند فزون تر بخواد و اگر کار بدی کرده باشد، از خداوند آمرزش بخواد و به درگاه او توبه کند». اگر انسانی اهل محاسبه نفس نباشد، از ما نیست و این محاسبه باید هر روز انجام گیرد. محاسبه باید به گونه ای باشد که انسان را به استغفار و شکر برساند. اگر اشتباهی بوده است، اولاً اشتباه را بفهمد و بداند که اشتباه، عیب کار او و منسوب به خودش است. ثانیاً این محاسبه، او را به استغفار از آن عیوب و گناهان برساند و اگر کار خیری کرده است، با محاسبه آن، به عنایتی که به او شده است، برسد و محاسبه او به شکر منتهی شود، یعنی اگر موفق شده است خیراتی را انجام دهد، به جای عجب درباره آن، خداوند را شکر کند که او را موفق به آن کرده است. کمالینکه با محاسبه درست، به اشتباه خود پی می برد و آن عیب خود را به دیگران منسوب نمی کند، به همین دلیل برای آن استغفار می کند، پس محاسبه درست باید به استغفار و شکر منتهی شود که حضرت فرمودند: «اگر کار خوبی کرده باشد، از خداوند فزون تر بخواد و اگر کار بدی کرده باشد، از خداوند آمرزش بخواد و به درگاه او توبه کند».

حمیده ذاکری احتما شنیده اید که می گویند انسان فراموشکار است. برای بیشتر ما پیش آمده است که در وقت شکایت و گله گذاری، دوست یا یک همکار کاری که موجب این شکایت شده است را به خاطر نیاوریم. در حالی که نه تنها آن دوست به خوبی حرف یا عمل ما را به خاطر دارد که بنا به آموزه های دین ما اسلام، تمام رفتار و کردار و گفتار و حتی نیت های ما در کتاب اعمالمان ثبت می شود، کتابی که به گفته قرآن کریم، در قیامت، خود ما بناسط آن را خوانده، یکی یکی کارهایمان را به یاد بیاوریم و درباره شان حسابرسی شویم؛ اتفاقی که حتمی است و بر این اساس، ائمه معصوم^(ع) و همچنین اولیای الهی و بزرگان دین، درباره اش به ما هشدار داده اند، آن چنان که در قرآن می خوانیم: «پس هر که هم وزن ذره ای کار خیر انجام دهد، آن را می بیند و هر که هم وزن ذره ای کار بد کرده، آن را می بیند» (سوره زلزال، آیات ۷ و ۸). در برابر این حسابرسی دقیق و موشکافانه، ائمه معصوم و استادان اخلاق، راهکاری پیشنهاد داده اند که همان حسابرسی از خود، پیش از رسیدن به نقطه امتحان است؛ عملی که ما آن را با نام «محاسبه نفس» می شناسیم و ساده اش همان حساب و کتاب کردن با خود و رسیدگی به اعمالمان به طور فردی است.

در روز، فرصتی را برای محاسبه اختصاص دهیم

اولیای الهی و بزرگان دین برای این حساب و کتاب، وقت و روشی نیز تعیین کرده اند. در حدیثی از امیرمؤمنان علی^(ع) می خوانیم: «چقدر شایسته است انسان ساعتی برای خود داشته باشد که هیچ چیز او را به خود مشغول نسازد و در این ساعت، محاسبه خویش کند و بنگرد چه کاری به سود خود انجام داده است و چه کاری به زیان خود. در آن شب و در آن روز». (مستدرک الوسائل و مستنبط المسائل، ج ۱۲، ص ۱۵۴). در این حدیث به وضوح موضوع محاسبه در هر روز، آن هم در ساعتی که فراغت به طور کامل حاصل شده باشد، آمده و این امر از شایسته ترین امور برای انسان شمرده شده است. با توجه به این حدیث، بهتر است در شبانه روز فرصتی را برای خود فراهم کنیم تا فارغ از همه کارها و گرفتاری هایقه خودمان را بگیریم و بررسی کنیم که در طول روز چه کارهایی را انجام داده و چه کرده ایم. این فراغت اگر در هنگام نماز مغرب و عشا برایشان فراهم نمی شود، می توانید آخر شب، پیش از خواب در حالی که از امور روزمره خلاص شده اید، زمانی را به آن اختصاص دهید.

از نفس خود حساب بکشیم

«محاسبه نفس» یکی از موضوعاتی است که در روایات بسیار بر آن تأکید شده است. منظور از محاسبه نفس که بعد از مراقبه صورت می گیرد، رسیدگی شخصی به اعمال شبانه روز و محاسبه اعمال نیک و بد است. امام صادق^(ع) در روایتی به ابن جندب می فرمایند: «ای پسر جندب! بر هر مسلمانی که ما را می شناسد، لازم است که در هر روز و شب، اعمالش را بر خود عرضه بدارد و از نفس خود حساب بکشد، اگر کار خوبی در آن ها یافت، بر آن بیفزاید و اگر کار زشتی یافت، طلب بخشایش کند تا در قیامت، دچار رسوایی نشود». امام صادق^(ع) در این روایت، بر این نکته تأکید می کنند که هر مسلمانی که ما را می شناسد و خود را به ما منتسب می کند و می خواهد برنامه زندگی اش را از ما بگیرد، باید کارهای خود را بررسی کند و دست کم، در هر شبانه روز، یک بار خود را محاسبه کند. بهترین زمان برای این کار، شب هاست که پیش از خواب، دست کم، چند دقیقه در رفتارمان تأمل کنیم و ببینیم آیا کارهایی که انجام داده ایم، درست بوده است یا نه. اگر خطایی کرده ایم، به آن اعتراف کنیم و در صد جبرانش برآییم.

کارهایمان را فهرست بندی کنیم

از ائمه معصوم^(ع) روایت شده است که به حساب خود رسیدگی کنید پیش از آن که در روز قیامت به حساب شما رسیدگی شود. این روایت ها به شکل عملی به ما توضیح می دهند که این حسابرسی روزانه، باید به چه کیفیتی باشد. به گفته علمای اخلاق، چگونگی محاسبه نفس، آن است که انسان اعمال و کردار خود را به تصویر کشد. ابتدا حساب واجبات را از خود بخواد. اگر همه آن ها را درست و بجا انجام داده است، شکر خدا به جا آورد و اگر چیزی از آن ها را ترک کرده بود، قضای آن را به جای آورد و اگر نقصانی در آداب و شرایط آن ها باشد، آن را به نافله و امثال آن جبران کند. بعد از آن، حساب معاصی را بررسی کند؛ اگر معصیتی مرتکب نشده است، خدا را شکر کند و او اگر مرتکب شده است، در مقام نگوهرش و سرزنش نفس برآید، توبه کند و به دنبال جبران آن کاستی و گناه باشد.

